

XV.

Betænkning

over

Forslag til Lov om Afgift af indenlandsk Roesukker og af Raffinering af Sukker.

(Afgiven af Folketingets Udvalg den 1. Februar 1907.)

Det var i den første Halvdel af Halvfjerdserne, man her i Landet begyndte med Tilvirkningen af Roesukker, og for at modvirke den truende Nedgang i Indførselen — og dermed i Toldindtægten — af fremmed Sukker, blev der straks ved Lov af 3die Maj 1873 lagt en Afgift paa den indenlandske Produktion.

Nogen egentlig Beskyttelse for den hjemlige Sukkerindustri blev ikke den Gang tilsigtet, og selv ved de Ændringer, der i den nærmeste Tid bleve foretagne i vor Sukkerlovgivning, var Hensigten utvivlsomt kun den at varetage Statskassens Interesser uden hverken at fremme eller hemme den indenlandske Tilvirkning af Roesukker.

Imidlertid var Sukkerindustrien i flere af Europas Lande naaet frem til det Punkt, hvor man ikke alene var i Stånd til at tilfredsstille Hjemlandets Efterspørgel, men hvor man ogsaa i stigende Grad begyndte at udføre Roesukker — tidt med aabenbare eller skjulte Eksportpræmier saavel fra Statens som fra private Salgssyndikaters Side.

Under disse Forhold gik man i Aaret 1887 med til ogsaa her i Landet at yde

Sukkerindustrien en midlertidig Eksportpræmie af $1\frac{1}{2}$ Øre pr. Kilogram, og ved Loven af 1. April 1891 skabtes for hele vor hjemlige Sukkerproduktion en fast Beskyttelse af $1\frac{1}{2}$ Øre pr. Kilogram uraffineret Sukker, medens det raffinerede Sukker, for hvilket Afgiften blev beregnet i Forhold dertil, fik en Beskyttelse af 6,86 Øre pr. Kilogram.

Ved Toldloven af 1863 var Grænsen mellem de forskellige Sætser for mørkere og lysere (raffineret) Sukker sat ved Amsterdammers Standard Proven Nr. 18, men ved et Par Love af 1871 og 1873 blev denne Grænse midlertidig forrykket til Nr. 19, og da disse Love endnu stode ved Magt, da Afgiftsloven af 3die Maj 1873 blev givet, gik Grænsebestemmelsen efter Nr. 19 ogsaa over i denne Lov. I Aaret 1875 ophævedes de midlertidige Love af 1871 og 1873, og den almindelige Toldlovs Bestemmelse om Lyshedsgrænsen Nr. 18 traadte atter i Kraft for det indførte Sukkers Vedkommende, hvorimod Lyshedsgrænsen Nr. 19 blev uforandret i Afgiftsloven.

Ved Udnyttelse af dette Forhold har de danske Sukkerfabrikker kunnet frem-